

Sygn. akt V C 378/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lutego 2014 r.

Sąd Rejonowy w Trzebnicy V Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Miliczu

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Grażyna Wójcik

Protokolant: Agnieszka Hasiak

po rozpoznaniu w dniu 21 lutego 2014 r. w Miliczu

sprawy z powództwa (...) (...)Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. przeciwko D. S.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. kosztami postępowania obciąża stronę powodową w zakresie przez nią poniesionym.

Sygn. akt V C 378/13

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) (...)Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W., działając przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, w dniu 7 maja 2013 r. skierowała do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym i wniosła o orzeczenie nakazem zapłaty, by pozwany D. S. zapłacił stronie powodowej kwotę 13.992,13 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi:

- od kwoty 3.968,52 zł od dnia 8 maja 2013 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 768,71 zł od dnia 8 maja 2013 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 9.024,90 zł od dnia 21 maja 2012 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 230,00 zł od dnia 21 maja 2012 r. do dnia zapłaty;

Ponadto wniosła o zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów sądowych w kwocie 175,00 zł i kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazała, że na podstawie umowy cesji wierzytelności z dnia 2 lipca 2012 r. przejęła od (...) Bank (...) S.A. prawa do wierzytelności wobec pozwanego z tytułu niespłaconego kredytu nr (...) z dnia 10 marca 2009 r.

Zarządzeniem z dnia 3 czerwca 2013 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i postanowieniem z tej samej daty przekazał rozpoznanie sprawy tutemu Sądowi.

Strona powodowa w dniu 15 lipca 2013 r. uzupełniła braki formalne pozwu i podtrzymała żądanie pozwu, przy czym dodatkowo podała, że prawo do wierzytelności wobec pozwanego wynika z umowy o wydanie i użytkowanie karty kredytowej. Ponadto podniosła, że poinformowała pozwanego o cesji pismem z dnia 7 września 2012 r.

Pozwany na rozprawie w dniu 21 lutego 2014 r., przyznał, że posiada dług wobec poprzednika prawnego strony powodowej, ale zaprzeczył jakoby wynikał on z umowy o wydanie i użytkowanie karty kredytowej. Jednocześnie nie potrafił wskazać wysokości posiadanego zadłużenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 2 lipca 2012 r. (...) Bank (...) S.A. we W. zawarł ze stroną powodową umowę przelewu wierzytelności. Przedmiotem wyżej wskazanej umowy była m.in. wierzytelność w stosunku do pozwanego D. S., wynikająca z umowy nr (...) z dnia 10 marca 2009 r. o łącznej wartości 13.992,13 zł.

(dowód: umowa przelewu wierzytelności z 02.07.2012 r. k. 16v.-18;

częściowy wykaz wierzytelności k. 24v.)

Pismem z dnia 7 września 2012 r. strona powodowa zawiadomiła pozwanego o cesji wierzytelności.

(dowód: pismo z 07.09.2012 r. k. 24)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie poza sporem pozostawały okoliczności faktyczne dotyczące cesji dochodzonej wierzytelności. Spór dotyczył rodzaju umowy łączącej pozwanego z poprzednikiem prawnym strony powodowej oraz zakresu zadłużenia pozwanego.

W obecnym kształcie procesu cywilnego ustawowo podkreślono jego kontrydyczny charakter, czego potwierdzeniem są regulacje zawarte w art. 232 k.p.c. oraz w art. 6 k.c. Ciężar dowodu spoczywa na stronach postępowania. To one są dysponentem toczącego się procesu i od nich zależy jego wynik. Mają bowiem obowiązek przejawiać aktywność, w celu wykazania wszystkich istotnych okoliczności i faktów, z których wywodzą skutki prawne.

Strona powodowa formułując żądanie w niniejszej sprawie zaoferowała jako materiał dowodowy jedynie umowę cesji wraz ze stanowiącym jej załącznik częściowym wykazem wierzytelności oraz pismo informujące pozwanego o przelewie wierzytelności.

W ocenie Sądu zaoferowany materiał dowodowy – w świetle zarzutów postawionych przez pozwanego – jest niewystarczający dla uwzględnienia żądania. Strona powodowa, reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, nie wykazała bowiem w żaden sposób – wbrew ciężącemu na niej obowiązkowi – faktu związania pozwanego umową z poprzednikiem prawnym strony powodowej, na który to fakt powołała się w uzasadnieniu pozwu. Nie wykazała też rodzaju tej umowy, zasad obciążania pozwanego poszczególnymi kwotami i dat powstania zaległości w ich płatności. Powołała jedynie numer umowy, datę jej zawarcia i wartość zadłużenia, ujawnione w umowie przelewu wierzytelności. Przedłożone przez stronę powodową dokumenty są niewystarczające i uniemożliwiają dokonanie weryfikacji żądania przez Sąd.

Skoro więc powodowy fundusz nie dostarczył dowodów, które mogły potwierdzić prezentowane przez niego twierdzenia, a pozwany zanegował rodzaj umowy i nie potwierdził wysokości zadłużenia, powództwo podlegało oddaleniu w całości, o czym orzeczono w pkt I sentencji wyroku.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania w pkt II wyroku wydano na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c.

Zarządzenia:

1. odnotować;
2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi strony powodowej – r.pr. M. S.;
3. kal. 14 dni;
4. po prawomocności akta odłożyć do archiwum.

M. dnia 10 marca 2014 r.